

DESPERTA EUROPA!

MANIFESTO ELECTORAL

democrats.eu

DESPERTA EUROPA!

Por vez primeira na súa historia, a Unión Europea un proxecto único na historia do noso continente, podería dividirse, podería desintegrarse, e finalmente, podería deixar de existir. Baixo a combinación da axitación provocada polos efectos causados por unha globalización desregulada, as consecuencias económicas e sociais derivadas da crise financeira mundial, o impacto dunha revolución tecnolóxica sen precedentes, a xestión caótica dos fluxos migratorios, forzas políticas extremistas exploran os medos e as preocupacións dunha cidadanía que está desorientada e preocupada.

A Europa precisa dunha ruptura, dunha refundación democrática profunda. Os pobos da Europa quedaron excluídos da visión e do destino da Europa. O futuro da Europa está nas mans dos seus pobos.

Chegou a hora de que os demócratas europeos collamos folgos.

Os partidos que dominaron o panorama europeo nas últimas décadas xa non son capaces de reavivar o tremendo movemento europeo que os pais fundadores lograron crear.

Estes partidos están desgastados e defraudaron á xente: a fenda entre a cidadanía da Europa e as institucións europeas foi ampliándose e, para alén disto, as políticas europeas, a miúdo, son inadecuadas ou incompletas.

É hora de que os demócratas nós fagamos co control. Temos o deber fundamental de compartir os nosos soños europeos coa cidadanía. Nós somos portadores dos valores do respecto ao ser humano, da dignidade, do estado de dereito, da liberdade, da igualdade, da solidariedade e da responsabilidade.

Estes valores están plasmados nas nosas sociedades a través do pluralismo, da non discriminación, da tolerancia, do respecto polas minorías nacionais e os seus dereitos lingüísticos, da igualdade entre homes e mulleres e o investimento en mocidade e educación.

O Partido Demócrata Europeo quere e debe inspirar unha nova constelación política cuxo obxectivo é volver a por a Europa ao rego.

Non hai proxectos pequenos.

As políticas europeas dirixidas a loitar contra o cambio climático están entre as máis ambiciosas do mundo. Pero mentres os Estados Unidos dan as costas aos acordos de París, Europa debe ir aínda máis lonxe neste ambicioso plano de transición cara a unha economía verde financiada por novos recursos propios e que creará millóns de empregos.

Creamos unha moeda única, pero aínda non ten un liderado político. Non hai instrumentos, nin recursos orzamentarios, que permitirían aos Estados da zona euro coordinar as súas políticas económicas e beneficiar da solidariedade dos seus socios no caso da existencia de impactos asimétricos.

Creamos unha unión económica e monetaria, pero permitimos que os Estados membros competiran ferozmente en materia fiscal e tributaria, particularmente no que di a respecto do imposto de sociedades.

Proclamamos a nosa determinación de protexer á Unión Europea dos excesos da globalización, porén, deixamos que os nosos principais competidores no mundo tomen o control de empresas ou de infraestruturas estratéxicas e non favorecemos a aparición de xigantes industriais europeos capaces de competir e facer fronte ás corporacións xigantescas dos nosos competidores.

As grandes multinacionais de internet conseguen considerables beneficios comerciando cos datos dos cidadáns europeos, pero impoñemos menos tributación que as nosas propias PEME.

Hai pouco adoptamos a constitución do Pilar Europeo dos Dereitos Sociais, pero aínda non temos instrumentos eficaces contra o “dumping” social do resto de economías do mundo, ou mesmo, unha folla de ruta para fomentar a converxencia social, un elemento central de fortalecemento da cohesión social e territorial europea.

Formalmente establecemos unha fronteira común, porén non a protexemos de maneira conxunta e temos deixado aos Estados do Sur da Europa controlar decenas de miles de quilómetros de fronteiras marítimas case só; e aínda isto, non temos polo momento adoptado unhas regras comúns sobre asilo.

Presionamos aos estados africanos de orixe ou tránsito de migrantes africanos, para limitar a saída dos seus nacionais a Europa, pero aínda así non fomos quen de implementar o “Plano Marshall” que África precisa para garantir o desenvolvemento dun continente cunha poboación en rápido crecemento demográfico.

Se sumamos os orzamentos gastados polos Estados membros da UE na súa defensa, gastamos máis cartos que Rusia; pola contra; non somos sequera capaces de enviar forzas europeas ás operacións militares no exterior e tampouco temos unha estratexia conxunta na hipótese de ser necesario disuadir a Rusia de desenvolver a súa audaz e belixerante política cara aos seus veciños europeos.

É un gran desafío, é de urxencia.

O PDE acepta este reto.

Para nós chegou a hora de refundar Europa.

1

PRIMEIRO PIAR

O QUE NOS FAI VIVIR XUNTOS

1.1 A DEMOCRACIA: AS INDISPENSÁBEIS REFORMAS INSTITUCIONAIS

1.1.1 Listas transnacionais

A Unión Europea é unha democracia inacabada. De feito ten un Parlamento cuxas competencias foron aumentando co paso dos anos, sen embargo estes seguen sendo limitados! Non ten as competencias en ingresos non teñen reais iniciativa e desempeña un papel secundario en membros da executiva europea. Non obstante, a súa composición é principalmente o resultado da dinámica que unha expresión dinámica verdadeiramente europea.

O PDE é partidario de introducir listas transnacionais para a asignación dunha proporción significativa dos asentos con poder Parlamento Europeo.

Así, a elección dos electores poderá realizarse en función de listas que defendan un mesmo programa por toda Europa.

1.1.2 Reforzar a democracia participativa

Moitos cidadáns ven a Unión Europea como unha máquina burocrática, insensible aos seus problemas e ás súas aspiracións e lonxe do alcance das súas queixas e reclamacións.

O PDE quere contribuír a reducir esta fenda. O partido fai un chamamento á Unión Europea para mobilizar os medios necesarios para informar aos cidadáns [do seu dereito a petición ao Parlamento Europeo](#).

O EDP tamén considera urxente revisar e simplificar as normas da [Iniciativa Europea Cidadá que permite á cidadanía pedir á Comisión presentar unha proposta lexislativa sobre un tema que lles preocupa](#).

1.1.3 Sancionar movementos autoritarios dun Estado membro

Tendo en conta as regras, que ás veces requiren unanimidade, non podemos tolerar que un Estado membro que adopte un movemento populista, ou incluso totalitario, imponha a súa vontade sobre todos os outros membros da Unión Europea. Pobos e nacións plenamente democráticas nen deben, nen poden, aceptar que ditos réximes paralicen e bloqueen a Unión Europea.

O PDE recomenda a introdución dun Mecanismo Europeo de Protección da democracia, do estado de dereito e dos dereitos fundamentais, unha resolución adoptada polo Parlamento Europeo, para reforzar as competencias do Tribunal de Xustiza da Unión Europea para tratar as vulneracións do estado de dereito nos Estados membros da UE.

Dados os riscos de movementos populistas ou incluso autoritarios, ao que se enfrenta Europa, propuxémonos establecer [un sistema no que o incumprimento dos valores fundamentais da Unión Europea \(artigo 7 do Tratado de Lisboa\) implicaría:](#)

- > A conxelación de toda axuda financeira europea;
- > Suspensión de calquera dereito de voto nas decisións adoptadas por unanimidade.

Como medida intermedia no proceso, segundo o artigo 7 do Tratado de Lisboa, as persoas e organizacións elixíbeis dos Estados membros poden solicitar financiamento directamente á Comisión Europea.

1.2 REAFIRMAR OS NÓSOS VALORES COMUNS

A Unión Europea, como calquera comunidade política, ten que ser un conxunto de valores comúns e referencias para garantir a súa coherencia, orientar as súas eleccións e dotalas de lexitimidade e significado.

Estes valores, que forman parte do núcleo da nosa identidade europea, desenvóléronse ao longo de séculos dunha historia convulsa. Algunhas veces foran descoidados, desprezados noutras, pero sempre acabaran por triunfar.

[Estes valores son fortes: o respecto á dignidade humana, o estado de dereito, a liberdade, a igualdade, a solidariedade, a responsabilidade.](#)

Incorpóranse ás nosas sociedades a través do pluralismo, da non discriminación, da tolerancia, do respecto ás minorías nacionais e lingüísticas, da igualdade de xénero, da separación de poderes. Aínda que xa están presentes nos tratados fundacionais, estes valores só adoptarán a súa verdadeira dimensión cando sexan escritos en letras de ouro na Constitución Europea á que aspiramos.

1.3 AS CHAVES PARA O FUTURO

A educación e os cambios son os dous elementos clave para o futuro.

A intensificación dos intercambios políticos e culturais xoga un papel fundamental na conformación dunha identidade europea e fomenta formas de cooperación entre os europeos.

O programa ERASMUS xoga un papel esencial no fortalecemento do coñecemento mutuo de diferentes culturas europeas, na construción de puntos comúns, na aparición dun pobo europeo.

O PDE pide que o programa ERASMUS poida beneficiarse dun incremento orzamentario - aproximadamente tres veces a súa asignación anual - co alcance estendido a mozos e mozas aprendices, artistas, mozos e mozas emprendedoras.

Necesitamos xente nova para construír unha historia europea común, para coñecer e comprender o traballo realizado polas nosas institucións na base dun territorio común. É fundamental superar as fronteiras e avanzar cara a un espazo público europeo, a través de medios de comunicación ao nivel continental que contribúen a creación deste espazo común europeo, complementario daqueles nacionais, rexionais e locais. O PDE avoga pola creación dun medio de comunicación exclusivo dedicado á mocidade, que podería concienciar á cidadanía cara o sentimento de pertenza a un espazo común, e ser promovido por parte dos poderes públicos, como xa é o caso da televisión Arte.

2

20 EURO
EYPO

50 EURO
EYPO

RO
YPO

SEGUNDO PIAR

UN CRECEMENTO ECONÓMICO SUSTENTÁBEL E COMPARTIDO

2.1 A REVITALIZACIÓN DA ZONA EURO, DA BATALLA DA INNOVACIÓN, DUNHA POLÍTICA INDUSTRIAL EUROPEA

2.1.1 Unha zona euro sólida e gobernada democraticamente

De todos os logros da Unión Europea, o euro é sen dúbida máis grande. Desde a súa creación, a moeda común cumpriu as misións encomendadas polos tratados: asegurar a estabilidade do prezo e favorecer as bolsas. Tamén se permite amortecer o choque desencadeada pola crise financeira de 2008, apoia a xestión de crear liquidez para revivir o crecemento.

Aínda que o éxito do euro provocou pouco debate, o desempeño da zona euro é máis controvertido. *Nos últimos anos, a taxa de paro da zona euro (que comprende 19 países) foi, de forma permanentemente, superior á dos 28 países da Unión Europea.* Durante o mesmo período - e continua a ser o caso actualmente - a taxa de crecemento do Produto Interno Bruto da zona euro foi inferior ao da Europa dos 28. Alén disto, na zona en si, os Estados teñen máis diverxencias que converxencias no seu rendemento.

Para a cidadanía, a moeda única, o euro, é un auténtico paradoxo: encarna o que está máis preto deles (a moeda que teñen nos petos), pero tamén o que está máis afastado (a moeda dunha zona indefinida, xestionada por autócratas en organismos opacos).

O futuro do euro e da eurozona depende dunha reconciliación destas diferenzas de percepción e rendemento.

A proposta do PDE para revitalizar a zona do euro baséase especialmente [nunha iniciativa concertada de converxencia na que participan os Estados da zona euro proeuropea \(de 5 a 7 países\), incluído o eixo Franco-Alemán](#). Estes Estados definirían un punto de converxencia en materia de regulador económico, fundamentos fiscais, bloque social e dereito do traballo; cooperarían nun ou dous proxectos comúns de investimento na área de innovación, de tecnoloxía dixital ou da industria do futuro (por exemplo, unha axencia tecnolóxica de Intelixencia Artificial). Todos converxerían libremente a este punto, a través de procesos nacionais, en paralelo entre si durante un curto período de tempo (tres anos); en definitiva, é unha especie de converxencia paralela.

O outro elemento chave para estimular e revitalizar a zona euro é, por suposto, [a elaboración de recursos propios deducidos dos impostos nacionais como, por exemplo, un imposto sobre transaccións financeiras ou un imposto ao bloque GAFAN](#). Un obxectivo necesario para financiar novas políticas e compensar as perdas de recursos orzamentarios producidos tralo BREXIT. Ademais, este sistema non trata de introducir un sistema de recadación de impostos a nivel europeo ou aumentar a carga tributaria aos cidadáns europeos.

Para o PDE, é posible e é desexábel reforzar a gobernanza da eurozona sen ter que revisar os Tratados.

> [A creación dun comité interparlamentario de finanzas para o exercer o control democrático](#). Esta formación parlamentaria centraría nos aspectos financeiros da zona do euro e no seu orzamento. Estaría composta por membros permanentes dos comités de financiamento dos parlamentos dos Estados e membros da Comisión de Asuntos Económicos e Monetarios (ECON) do Parlamento Europeo. O seu obxectivo estaría en supervisar as decisións que afecten directamente á zona euro desde o punto de vista económico e orzamentario, ademais de mellorar a relación entre o nivel estatal e europeo en termos orzamentarios.

> O nomeamento dun vicepresidente da Comisión Europea, especialmente a cargo da zona do euro, en diálogo directo cos parlamentos dos Estados membros competentes e coa comisión interparlamentaria.

Para facer fronte ás futuras crises, a UE debe fortalecer a Unión Monetaria Europea cunha unión bancaria completa, que incluía ao tempo un Réxime europeo de garantía de depósitos.

2.1.2 Investir na investigación e na innovación

A investigación e a innovación sempre xogaron un papel decisivo na competitividade das empresas e no crecemento económico. Nunca isto foi máis relevante que hoxe, agora que encaramos un período marcado por cambios tecnolóxicos, retos sen precedentes para protexer o planeta contra o cambio climático, novas ameazas de seguridade e defensa, de maiores aspiracións cidadáns para unha verdadeira calidade de vida e maior respecto polo medio ambiente.

Europa necesita mobilizarse máis para afrontar estes retos.

De feito, a porcentaxe do PIB que a UE dedica á investigación e desenvolvemento non supera o 2,03%, que se sitúa case un punto porcentual por debaixo do seu obxectivo (3%). Peor aínda, 17 dos 28 Estados membros adican menos do 1,5% do seu PIB. Desde o punto de vista global, a UE, en termos de investimento en investigación e innovación, está aproximadamente un 1% por detrás dos Estados Unidos e o 1,5% por detrás do Xapón, por non falar de China.

O PDE quere que a UE siga sendo unha das principais potencias económicas mundiais. É por iso que o partido pide:

- > Incrementar ata 120.000 millóns de euros os recursos dedicados ao futuro programa marco europeo de investigación (Horizonte Europa);
- > Reforzar a investigación e a innovación dentro do uso dos Fondos estruturais;
- > Destinar a futuros fondos de investimento da UE (Invest UE) medios necesarios para incentivar ao sector privado a investir, no mellor dos casos, 200.000 millóns de euros adicionais nos próximos 7 anos en investigación e innovación;

- > Lanzar un novo programa ambicioso de apoio á economía dixital e á Intelixencia Artificial;
- > Concentrar os fondos FEDER sobre todo nas infraestruturas do coñecemento

2.1.3 Implementar unha verdadeira política industrial

A industria foi durante séculos a base do poder dos Estados europeos, especialmente nos séculos XIX e XX. Segue sendo o caso hoxe, aínda que o sector servizos foi ocupando, cada vez máis, un lugar preponderante.

Os valores falan por si mesmos. A industria europea ofrece emprego a máis de 30 millóns de persoas. Crea un 17% do valor engadido producido na Europa e representa aproximadamente o 70% de todas as súas exportacións. Por cada emprego do sector industrial, este contribúe á creación directa ou indirectamente doutros dous traballos na cadea de valor. Non obstante, non se pode dicir que haxa unha verdadeira política industrial en Europa. O único que existía - para carbón e o aceiro - xa ten sido amortizada.

É certo que a UE segue liderando varios sectores: químico, farmacéutico, metalúrxico, transporte (aéreo, ferrocarril, estrada), etc. Non obstante, chegamos tarde en comparación cos Estados Unidos en sectores do futuro e estamos a ser ameazados polo aumento da relevancia da China.

Debemos reaxir con urxencia. O PDE propón:

- > Diseñar e implementar unha estratexia para o desenvolvemento da industria europea nos sectores chave do futuro: dixital, intelixencia artificial. tecnoloxía da descarbonización, espacial ...
- > A creación dun dispositivo de autorización previa para investimentos estranxeiros que intenten obter o control de empresas e Infraestruturas europeas definidas como estratéxicas.
- > Revisión das normas de competencia actuais para non obstaculizar a constitución de xigantes europeos por empresas que operan no mercado mundial.
- > Implantar un dispositivo antidumping máis rápido e eficaz para sancionar aquelas importacións que non cumpran as normas de competencia leal.

2.2 DESENVOLVIMENTO DO PIAR SOCIAL EUROPEU

Ata o de agora, a pesar do estipulado nos tratados, na práctica, a Europa social foi rigorosamente instrumentalizada e sometida a unha ideoloxía funcional, baseándose no suposto de que a integración social producírase automaticamente despois da integración do mercado. Isto non se confirmou e a recente crise revelou grandes desigualdades entre a cidadanía europea, así como a falta de atención sobre determinadas necesidades sociais.

Neste contexto, o Partido Demócrata Europeo presenta as seguintes propostas:

Unha das principais prioridades do PDE nos próximos anos é o Piar Social Europeo: o ideal sería establecer un tratado específico sobre a Europa social onde se definan os obxectivos xerais e o alcance da aplicación do acordo cos principios de subsidiariedade.

Polo de agora, solicitamos ás institucións europeas que elaboren unha folla de ruta para o desenvolvemento deste piar social, que vincula a finalización mercado interior á progresiva implantación dunha estratexia real de converxencia en materias de salario mínimo, loita contra o dumping social, ingresos mínimos garantidos e pensións mínimas. O obxectivo é garantir a toda a cidadanía europea o dereito a unha vida digna, tendo en conta os diferentes custos de vida nos Estados membros, ao tempo que se aseguran un crecemento sustentábel e a boa xestión das contas públicas.

Particularmente, desde un punto de vista legal, debería priorizarse especialmente a igualdade de xénero en termos de acceso ao emprego, así como salario (para traballos equivalentes).

Recomendamos promover a economía social e os modelos de traballo colaborativo, como a cooperación colectiva, para combater, nomeadamente os efectos negativos da globalización.

Propoñemos que o Fondo Europeo de Adaptación á Globalización poida actuar preventivamente, é dicir, antes de despedimentos e deslocalizacións de empresas.

O pilar europeo dos dereitos sociais debería facer propostas concretas en áreas chave, e como o apoio a familias e á infancia, o fomento dunha natalidade máis alta, a conciliación da vida profesional e persoal e os cuidados de longo duración a persoas maiores, especialmente aquelas que son dependentes.

Do mesmo xeito, é necesario realizar propostas a favor dunha mellor inclusión dos menores de 30 anos e dos traballadores máis de 50 anos no mercado laboral e da vivenda.

Finalmente, de acordo cos principios de subsidiariedade e proporcionalidade, recomendamos a participación dos gobernos locais e rexionais na xestión de instrumentos como o Fondo Social Europeo e Garantía xuvenil, que é aplicado a nivel infraestatal como parte das políticas activas para o emprego, incluídas as políticas de innovación social e igualdade.

2.3 A LOITA CONTRA AS ALTERACIÓNS CLIMÁTICAS

As políticas europeas aplicadas ao longo de moitos anos en materia da loita contra o cambio climático atópase entre as máis ambiciosas mundo. É o caso, por exemplo, dos obxectivos europeos 3X20 (-20% Emisións de CO₂, + 20% da produción de enerxía renovable, -20% consumo de enerxía, todo para 2020).

Porén, na medida que os Estados Unidos afastáronse dos acordos de París de 2015, Europa debería retomar a iniciativa. Neste contexto, o Partido Demócrata Europeo reafirma a súa convicción de que **a transición para unha economía verde debe representar a terceira revolución industrial**, xerando millóns de empregos en Europa e no mundo e fai as seguintes recomendacións:

- > **Establecer un prezo para as emisións de gases de efecto invernadoiro (gases de efecto estufa).** O carbón é o principal responsable do queceamento global. Non obstante, o carbón é actualmente máis barato que o gas, aínda que este é menos contaminante. Atribuír un prezo para as emisións de gases de efecto invernadoiro é un forte sinal que agardan as empresas para comezar a adoptar enerxías renovábeis.
- > **Ampliar o imposto sobre transaccións financeiras.** Esta taxa pode ser unha fonte de financiamento innovadora, duradeira e non discriminatoria, esta taxa pode permitir o establecemento dun fondo global de investimento para a redución das emisións de gases de efecto invernadoiro.

- > Implementar ferramentas de seguimento e avaliación global dos compromisos asumidos polos Estados na COP21. Estes instrumentos garanten que eses compromisos cumpríranse co fin de garantir a transparencia e a rendición de contas común. Tamén permitirase o aumento dos compromisos cada cinco anos.
- > Ter unha política máis ambiciosa para tratar cuestións relacionados cos montes, a agricultura, as paisaxes e os alimentos. Sobre todo, propoñemos [programas para a rexeneración de cobertura vexetal en zonas urbanas especialmente vulnerábeis](#) submetidas especialmente a fortes calores e secas no verán, cunha maior protección para os montes e as árbores (particularmente en zonas urbanas).
- > Crear unha Forza Europea de Protección Civil para responder aos desastres naturais nos nosos respectivos Estados.
- > Elaborar, como foi creado coa Política Agrícola, un modelo de [Política enerxética común](#), cuxo acto fundacional sería lanzar un plan de investimento climático de 100 millóns de euros apoiado polo BEI (Banco Europeo de Investimentos) para o futuro período 2019-2024, que consistiría especificamente en prestar a estados, autoridades locais e rexionais e ás empresas, os fondos necesarios para aumentar significativamente os seus investimentos en catro áreas: a renovación da eficiencia enerxética en edificios, redes intelixentes (smartgrids), sistemas de almacenamento de enerxía e a produción de enerxía renovábel.

- > Reorganizar a gobernanza europea do mar e dos océanos para fortalecer o liderado de Europa.
- > Prohibir o plástico non reciclábel para o 2025 e acabar coa obsolescencia programada ampliando as garantías.

A segunda prioridade da EDP é a loita pola [preservación da biodiversidade](#): unha ambición europea no mesmo grao de importancia que a loita contra o cambio climático. O Partido Demócrata Europeo quere que se teña en conta plenamente esta situación e fai as seguintes recomendacións:

- > Relanzar un diálogo entre os países da Unión Europea para programar a prohibición dos produtos químicos máis tóxicos e consolidar cada decisión cun plan de seguimento aos profesionais e sectores máis afectados por estas prohibicións. Preparar, en calquera circunstancia, unha nova decisión de prohibir (e non só deliberar de novo sobre a súa autorización de comercialización) o glifosato para o 2023.
- > Iniciar unha serie de medidas aplicables aos produtos importados na Unión Europea e que non cumpren coas medidas impostas aos nosos produtores e empresas.
- > Adoptar un programa de acción e apoio dedicado as explotacións de ovellas que viven directamente con grandes depredadores (osos, lobos, lince).

2.4 UN NOVO MODELO DE AGRICULTURA E DE PESCA SUSTENTÁBEL

Aínda que recoñecendo o valor engadido da agricultura europea, o Partido Demócrata Europeo avoga polo **desenvolvemento dun novo modelo de agricultura sustentábel, eficiente e produtivo que se combine con obxectivos económicos e ambientais ambiciosos dos que se beneficiarán labregos, consumidores, comunidades rurais e medio ambiente.**

O PDE quere que a sustentabilidade, a innovación, a seguridade alimentaria en toda a Unión Europea, a competitividade e a loita contra o cambio climático sexan os factores fundamentais na reforma.

Ademais, **o orzamento da Política Agrícola Común debería ser suficiente para garantir un financiamento axeitado dos seus obxectivos e evitar calquera posibilidade de renacionalización no futuro.**

O PDE quere unha política agrícola común xusta para todas as xentes labregas. Non obstante, somos conscientes de que as condicións naturais, os custos de produción e o nivel de vida en xeral non son iguais en toda Europa. E estes elementos deben terse en conta durante o redistribución das axudas. Consideramos, polo tanto, que un sistema de pago fixo pola UE non reflectiría plenamente a diversidade agrícola da UE. A PAC tamén debe reflectir os obxectivos do Piar Social en materias como a loita contra a pobreza rural e o desemprego.

Apoiamos unha orientación continuada da Política Agrícola Común orientado ao mercado en vez dun regreso a políticas erradas insistindo no feito de que isto non se debe facer en detrimento da seguridade e calidade alimentaria, benestar animal, do medio ambiente ou da [capacidade dos agricultores de ter réditos xustos pola venda dos seus produtos nos mercados](#).

O PDE está a favor dunha Política Agrícola Común que promova a variedade de modelos agrícolas e apoia unha transición progresiva para [métodos agrícolas que minimicen o uso de produtos fitosanitarios e substituílos por alternativas máis ecolóxicas, garantindo altos estándares de benestar animal e unha maior trazabilidade](#), garantindo as normas sanitarias e fitosanitarias, preservando e restaurando a biodiversidade e abordando os desperdicios na alimentación Estas medidas deberían ir acompañadas de obxectivos e indicadores concretos da Unión Europea, sempre que sexa posible.

Apoiamos unha futura política agrícola común que resalte a importancia e incentive o [desenvolvemento de sistemas de calidade tales como Indicacións Xeográficas](#), en recoñecemento do valor engadido da agricultura europea. Produtos de calidade que forman parte da cultura e do patrimonio da UE, constitúen unha enorme vantaxe europea en todo o mundo e son esenciais para estimular as economías rurais e as PEME.

Para concluír o tema da PAC, o EDP estima que [o investimento en innovación, a dixitalización, a educación e a formación son vitais](#) para o futuro da agricultura europea para "vincular o que sabemos co que cultivamos".

A política pesqueira común tamén é unha política chave para a Unión Europea e debería ser necesario cumprir con todas as disposicións para protexer os empregos dos nosos pescadores e o medio ambiente mariño. O correcto funcionamento do dispositivo de control contribuiría á viabilidade do sector no seu conxunto; **deberíase prestar especial atención á adopción de novos protocolos sobre os acordos de colaboración** xa establecidos no sector pesqueiro. O Brexit podería ter un impacto importante nas poboacións de peixes compartidas e no acceso ao mercado, polo que **un acordo sobre a pesca debe ser considerado prioritario**.

2.5 TRANSPORTE PARA UN SISTEMA DE MOBILIDADE EUROPEO INTEGRADO

Crear un sistema de mobilidade integrado sustentábel, eficaz para os usuarios e dentro dun mercado interno, aberto e competitivo para emprendedores é un obxectivo prioritario para o Partido Demócrata Europeo porque:

- > Este tipo de sistema é **esencial para garantir a libre circulación de bens e persoas, así como o bo funcionamento do mercado interior**.
- > É **crucial para o éxito das políticas de cambio climático e transición enerxética**. Actualmente, o transporte é responsable dun terzo do consumo final de enerxía dos Estados membros da Axencia Europea do Medio Ambiente. A maioría deste consumo é de orixe fósil. Un quinto das emisións de gases de efecto invernadoiro na Unión Europea proceden do transporte.

- > É fundamental para a competitividade da nosa economía unha vez que a saturación e os problemas de mobilidade de bens e persoas supón un custo anual do 1% do PIB da Unión Europea para empresas e administracións. Esta enorme cantidade de gasto ten repercusións no custo final dos nosos produtos. O modelo de transporte actual leva a unha forte dependencia das importacións de combustibles fósiles, que non son renovables e proceden de rexións do mundo que ten problemas de estabilidade.

A proposta de EDP contén tres puntos:

2.5.1 A creación de un sistema integrado de mobilidade que ofrece aos usuarios

- > Un control dos servizos contractuais en termos de prezo e tempo.
- > Unha prestación de servizos de transporte do primeiro ao último quilómetro como parte dunha compra ou operación única contractual.
- > Unha combinación automatizada e intelixente das diferentes modalidades de transporte utilizadas para resolver o transporte de mercadorías ou o desprazamento de persoas.

2.5.2 Un cadro xurídico homoxéneo que ofrezca seguridade

- > Afondar no principio do ceo único, a interoperabilidade ferroviaria (legal e técnica) e evitar os problemas de “dumping” social que son outra causa de fragmentación do mercado.
- > Lexislación intelixente, normalización de definicións, simplificación de procesos, redución de cargas administrativas e facilitar a avaliación dos resultados.

2.5.3 Unha política industrial para o sector

- > Reactivar o transporte como fonte de emprego a través formación dos seus profesionais, o apoio aos emprendedores e o compromiso coa I + D para apoiar as “start-ups” que conduciran cara á intermodalidade e á xestión de “big data” relacionados coa circulación de mercancías e persoas.
- > Promover a descarbonización progresiva de combustíbeis en todos os modos de transporte e adapta-los de xeito progresivo a aqueles usos nos que cada modo ofrece os mellores rendementos.
- > Apoiar unha maior mobilidade eléctrica a nivel dos automóbiles e promover ferramentas para pasar de combustibles fósiles a vehículos eléctricos. (Sistemas e estacións de carga, subvencións para a compra de vehículos eléctricos e sistemas de carga con enerxía renovábel para os fogares.)
- > Promover o liderado mundial da Unión Europea na prestación de servizos de transporte, mercadorías, equipos e das tecnoloxías do transporte.

3

TERCEIRO PIAR

O QUE EUROPA TEN QUE DICIR NO MUNDO, UNHA EUROPA PODEROSA

3.1 UN FUTURO DE POLÍTICA EXTERNA EUROPEA COHERENTE E ACTIVA

A Unión debe influír na veciñanza e no mundo promovendo a paz, a estabilidade, a prosperidade e a seguridade. Para ter nestes eidos resultados significativos, necesitamos dunha política exterior coherente e activa. O PDE sostén que a Unión e os seus Estados membros deberían falar cunha soa voz sobre os principais temas do mundo actual. A situación actual con políticas internacionais fráxiles non reflicte o verdadeiro potencial de UE. Deberíamos revisar as nosas normas internas de toma de decisións e de participación nos asuntos internacionais para facernos un actor máis eficaz e respectado, *para que a Unión poida ir máis alá do “poder suave” e tornarse nun verdadeiro actor mundial.*

A futura política exterior europea debería basearse nun feito fundamental: Europa non só é un continente, non é só un espazo político e cultural, non é só un espazo económico; Europa é, enriba de todo, unha ferramenta mundial de resolución de conflitos. É así como se nos ve por todo o mundo e isto debería inspirar a nosa política exterior. Pasamos dun «territorio de guerra» con «inimigos herdados» a unha entidade democrática de paz e desenvolvemento, co propósito de ser un «construtor de paz».

A nivel mundial, *os Estados Unidos seguen sendo os nosos aliados e un importante interlocutor, porén temos de resolver, a través do diálogo e da persuasión, as cuestións que de actualidade sobre o comercio e as políticas de aranceis. Para alén disto, o papel da Rusia no mundo non se pode desprezar.* Hai aspectos de conflito e aspectos de cooperación importantes entre a Unión Europea e o goberno ruso, nos que debemos seguir traballando con determinación. Coas potencias mundiais

emergentes, os nosos acordos comerciais e a nosa diplomacia activa son esenciais. Neste contexto, a política exterior común debe centrarse nunha verdadeira colaboración entre Unión Europea e Unión Africana.

As nosas políticas de boa veciñanza tamén deben ser implementadas com máis vigor. Debemos, polo tanto, comprometermos máis activamente cos nosos veciños dos Balcáns occidentais. Temos que convencelos abandona a retórica nacionalista, respecta as boas relacións adoptar sen reservas normas democráticas e reformas a súa economía e a súa administración.

O PDE defende a posición da Unión de Centristas Gregos (ENOSI KENTROON) que fai un chamamento ao pobo grego para falar a través dun referendo, despois das eleccións nacionais en Grecia, sobre a denominación definitiva da ARYM (antiga República Iugoslava de Macedonia), xa que os gregos non foron consultados antes de ser asinado o Acordo de Prespa.

En canto á situación de Chipre, unha solución europea implica necesariamente a retirada do exército e dos colonos turcos, así como a abolición do sistema de garantía por parte dos Estados interesados, un sistema que no pasado abriu o camiño para a intervención militar.

Máis ao leste, o goberno de Ancara segue cunha política agresiva fóra e unha política autoritaria dentro das súas fronteiras. Debe quedar claro que calquera forma de agresión contra os Estados membros da UE, incluíndo a Chipre, Grecia e outros países non comunitarios, como a Siria e o Iraq, ten que parar. Turquía debe recoñecer a existencia do pobo kurdo e garantir o grao necesario de autonomía.

A nosa veciñanza oriental é fundamental, especialmente **con aqueles cos que temos subscrito convenios de asociación** (como Ucraína, Xeorxia e Moldavia), e tamén con outros membros que teñen diferentes necesidades e perspectivas (como Armenia, Acerbaixán e Bielorrusia). Así mesmo, non podemos descoidar os nosos veciños do Sur, máis diversificados. Debemos atopar solucións realistas e adaptadas **para atraer aos Estados do Norte de África e as Países árabes para máis preto nosa**. A Unión debe permanecer comprometida co proceso de paz en Oriente Medio. As dimensións orientais e meridionais da nosa acción exterior deben estar equilibradas.

3.2 POLÍTICA DE DEFENSA E DE SEGURIDADE

3.2.1 A política de defensa da Unión Europea baséase principalmente na aplicación da Cooperación Estruturada Permanente (CES)

Este instrumento foi establecido polo Tratado de Lisboa, que introduce a posibilidade de que un núcleo de Estados membros da UE desenvolva a súa colaboración no campo da defensa. Activouse en 2017 por un gran grupo de 25 Estados membros (a excepción do Reino Unido, Dinamarca e Malta). A CES **permite que os Estados membros asuman compromisos recíprocos en aumentar e coordinar gasto en defensa, ata a participación en programas de defensa armamento cooperativo e creación de capacidade operativa das túas forzas armadas**. Non obstante, un segundo mecanismo, o Fondo Europeo de Defensa co fin de financiar **a investigación no campo militar** (13 millóns de euros). En xuño de 2018, foi **Iniciativa Europea de Intervención (IEI)** que xunta a 9 estados-membros para realizar intervencións externas conxuntas.

Ademais, sería conveniente buscar un modelo de regulación e defensa do ciberespazo a nivel europeo. De feito, o ciberespazo converteuse nun lugar de confrontación onde accións ofensivas contra os sistemas informáticos estatais, as infraestruturas críticas ou empresas de interese estratéxico volvéronse diarias e poden afectar de xeito global tamén á nosa defensa e á nosa seguridade interna, ou mesmo provocar efectos sistémicos no funcionamento das nosas sociedades. Non hai dúbida de que estes ataques se converterán en breve en letais. Deste xeito, o PDE debe converterse nunha forza propositiva, para que a nivel europeo, sexa aplicada unha resposta penal eficaz contra a criminalidade e os delitos cibernéticos e que sexa promovida unha cultura compartida da seguridade informática e contribuír así a unha Europa dixital fiable e segura.

3.2.2 A loita contra a ameaza terrorista

Hoxe, e desde hai uns anos, a seguridade é unha preocupación principal de toda a cidadanía da UE, especialmente despois dos distintos ataques terroristas en territorio europeo. A ameaza terrorista evoluciona de xeito constante e rápido. Trátase dunha ameaza polimorfa, endóxena e exóxena. Tamén é unha ameaza terrorista plural, porque existen varias formas de terrorismo: está o chamado terrorismo islámico pero tamén temos terrorismo de extrema

dereita ou de extrema esquerda. Se queremos loitar con eficacia fronte a esta ameaza, que afecta aos nosos valores europeos, debemos proporcionar respostas eficaces, múltiples e coordinadas.

O terrorismo é un asunto que afecta a todos: afecta a toda a Unión Europea porque os terroristas poden facilmente cruzar as fronteiras materiais e as inmateriais. Polo tanto, é indispensable que as respostas sexan europeas, para que a nosa Unión constrúa un verdadeiro espazo de liberdade, seguridade e xustiza.

Recomendamos o seguinte:

- > Debemos basear todas as nosas políticas antiterroristas sobre un principio fundamental: **o equilibrio entre a necesidade de seguridade e o respecto dos dereitos e valores fundamentais europeos**. Fronte ao escurantismo e o rexeitamento aos nosos valores, temos que defender os dereitos fundamentais e o respecto aos nosos valores democráticos. Protexer a privacidade é un dereito fundamental, temos que rexeitar o desenvolvemento dunha sociedade baseada na vixilancia xeneralizada da cidadanía, onde todo o mundo sería considerado sospeitoso.
- > Debemos maximizar **o valor engadido da Unión no intercambio de información e na cooperación antiterrorista**. Non podemos loitar contra a ameaza terrorista sen cooperación nin intercambio de información. A Unión xoga un papel vital neste aspecto. Isto debe incluír o uso e reforzo das axencias europeas, por exemplo, transformando Europol nunha auténtica autoridade policial europea con poder de iniciativa real. No que atinxe aos servizos de intelixencia e información, o PDE **acolle con satisfacción o establecemento dunha Academia de Servizos de Intelixencia (Académie du Renseignement) como un**

primeiro paso importante para mellorar a cooperación e conseguir, a longo prazo, a creación dunha xenuína Axencia Europea de Servizos de Intelixencia e Información.

- > Temos que afrontar directamente as causas fundamentais e intensificar os nosos esforzos contra a radicalización. Non podemos limitar a nosa resposta ás políticas de seguridade. Temos que facer unha análise real da nosa sociedade, incluída a integración, benestar social e emprego; para comprender por que a cidadanía, en particular a mocidade, radicalízase. A loita contra a radicalización tamén require loitar contra a propaganda terrorista, tanto en internet como en prisión. Temos que reunir todos os recursos e coñecementos e utilízaos na detección e prevención puntual do radicalismo e na desradicalización de lugares onde xa está presente.
- > Debemos privar aos terroristas de financiamento e medios de acción. Para evitar ataques terroristas, debemos abordar a raíz do problema: o financiamento. Para iso, temos que actuar en moitos frentes, de xeito similar a como o fan organizacións terroristas. A Unión Europea ten tamén que adoptar políticas proactivas, poñerse un paso por diante dos terroristas, por exemplo a través da regulación de criptomonedas.
- > Temos que condenar aos terroristas. Para iso deberíamos estandarizar leis entre os Estados membros. Nos últimos meses, despois da caída do Califato, a cuestión crucial dos «retornados» e dos xuízos das persoas detidas en Siria, Iraq ou en territorio Kurdo. O mesmo vale para as persoas que están a saír da prisión. Calquera debe ser xulgado e ter dereitos. Os estados non poden ignorar isto. A Unión debe actuar normalizando as sancións dentro dos Estados e estipulando sancións mínimas. Tamén temos que estender os poderes da futura Fiscalía Europea á criminalidade transnacional grave e ao terrorismo.
- > Consolidar aínda máis o controlo das fronteiras externas da Unión Europea: A necesidade de protexer as nosas fronteiras exteriores non debe en ningún caso favorecer o desenvolvemento de confusión entre migración e terrorismo: non esquezamos que

o 70% dos ataques son realizados por cidadáns europeos. Non obstante, a nosa Unión debe protexer as súas fronteiras exteriores, a través da europeización de Frontex, a Axencia Europea de Gardas de Fronteiras e Costeira.

3.3 UN ENFOQUE GLOBAL E PRAGMÁTICO Á MIGRACIÓN

Europa afronta un dos maiores retos migratorios desde a Segunda Guerra Mundial. Coñécense as súas causas: evolución de intereses xeoestratéxicos, conflitos armados, ditaduras, violacións dos Dereitos Humanos, mala gobernanza, deterioración ambiental, cambio climático, pobreza endémica. As medidas tomadas en anos anteriores foron de carácter unilateral e con poucos resultados para un alto custo. Son medidas específicas que demostraron que os efectos da inmigración non se poden tratar por separado. A migración require un enfoque global e integrado para afrontar retos mentres explora simultaneamente os beneficios da inmigración. Os niveis locais e rexionais deben integrarse nos procesos de toma de decisións. Autoridades locais e rexionais están, realmente, máis preto de calquera problema, necesidade e a situación real no mercado de traballo. Este coñecemento é esencial para humanizar a política migratoria. Este enfoque novo e global do PDE debería basearse nas seguintes liñas:

3.3.1 A Xestión común das fronteiras externas

Temos que reformular Schengen. O PDE apoia a creación de normas comúns para controis efectuados nas fronteiras externas da Unión Europea e o establecemento dun sistema integrado que permita vixiar estas fronteiras. Programas de busca e salvamento en alta mar e a loita contra redes criminais implicadas na trata de seres humanos deben ser conducidos de forma coordinada e as Accións da Frontex a través de Eurosur (sistema de vixilancia das costas europeas) deben intensificarse, permitíndolles aos Estados membros compartir imaxes en tempo real e datos de situación nas fronteiras externas.

3.3.2 A cooperación cos países de orixe e tránsito

A prevención na fonte é clave para unha chegada moderada masa de inmigrantes cara ás costas europeas. Esta cooperación debe implantarse en varias áreas para xestionar os fluxos migratorios co fin de

garantir a paz e a seguridade, promover a consolidación economía democrática e estimular o crecemento económico máis aló apoio ao desenvolvemento. O novo programa marco de colaboración en número de migración aprobado pola Unión Europea en xullo de 2016 foi valorada positivamente en setembro de 2017. Por iso, propoñemos seguimento reforzando a súa aplicación en países prioritarios e estendéndoo a un maior número de países. Respecto ao despregamento de expertos nos países de orixe e tránsito, a Unión Europea mantén as misións formación militar e civil e apoio democrático en diversos países; Estas misións deben ampliarse e afondar. Finalmente Apoiamos á sensibilización e á difusión de información precisa en países de orixe sobre os riscos e custos asociados á estada Europa, cos propios inmigrantes tivo experiencias terribles.

3.3.3 A loita contra o tráfico ilegal de inmigrantes

Ao redor do 90% dos inmigrantes que chegan ás costas europeas faino a través de mafias locais asociadas a varias organizacións mundiais do crime organizado implicadas na trata de seres humanos, tráfico de drogas ou branqueo de capitais. É por iso necesario considerar un enfoque global e multidisciplinar e de cooperación transfronteiriza, reforzando a cooperación operativa para investigar, perseguir e sancionar estas actividades, facer un seguimento dos seus fluxos financeiros e utilizar o progreso tecnolóxico para detectar fraudes na área da documentación, para intensificar os mecanismos previstos no Plan de acción contra a trata de migrantes, así como no marco do Eurojust sobre tráfico ilegal de migrantes para identificar obstáculos en materia de persecución e cooperación xudicial.

3.3.4 Promover políticas de devolución e de readmisión e reintegración

Unha política de retorno efectiva e centrada no ser humano é imprescindible na loita contra a inmigración ilegal tanto para inmigrantes como para as mafias e organizacións criminais internacionais. Neste momento, a política de devolución non é plenamente efectiva e os traficantes sabendiso. É, polo tanto, necesario mellorar estes mecanismos aplicados por Estados membros dun xeito moi diverso. Deberíamos comezar a intensificar a cooperación internacional e o intercambio de boas prácticas entre Estados membros, axencias da Unión e países de orixe dos migrantes. Os Estados membros deberían aproveitar mellor o potencial da Axencia Europea de Gardacostas e Fronteiras dándolle a competencia para repatriar migrantes recollidos para portos en países seguros, así como o fondo de Asilo, Migración e Integración para apoiar actividades de retorno. Con este fin, os recursos humanos do FRONTEX debe incrementarse xa que obxectivo de 10.000 membros ata 2027 está lonxe de ser alcanzado. Tamén é esencial facer unha distinción legal clara entre responsabilidades e os dereitos das ONG humanitarias, as axencias europeas e as autoridades dos Estados membros.

3.3.5 A harmonización do dereito de asilo

A crise dos refuxiados demostrou que o sistema actual está mal preparado para satisfacer as necesidades. Os solicitantes de asilo non o son tratados uniformemente dun Estado membro a outro. Isto favorece os desprazamentos secundarios, «asilo baixo demanda», os abusos do sistema de asilo e a presentación de solicitudes en varios Estados xa saturados pola actual presión migratoria, o que levou a algúns a restablecer os controis das fronteiras internas. É necesario revisar as normas de asilo para garantir que as responsabilidades son compartidas

e que ningún Estado está sendo obxecto dunha maior presión migratoria para ofrecer mellores condicións. A reforma faría o sistema de asilo máis eficaz, facilitando así a loita contra os abusos. A revisión do sistema debería permitir unha maior homoxeneidade nos procedementos de asilo, nas condicións de obtención de protección internacional, así como nas condicións de acollida. A reforma do Regulamento de Dublín, un elemento clave do sistema común de asilo, debe levarse a bo termo xa que determina que Estado é o responsable.

3.4 REINVENTAR A NOSA POLÍTICA COMERCIAL EUROPEA PARA UNHA MAIOR EFICÁCIA E ACEPTABILIDADE

Unha das principais prioridades do novo mandato será mellorar os intereses comerciais europeos dun xeito máis transparente e democrático. A Unión Europea debe ser máis reactiva fronte ás barreiras aduaneiras e máis exixente no cumprimento das normas. Para alén disto, o modelo actual de negociación secreta de acordos de libre comercio pola Comisión Europea é insostíbel.

En primeiro lugar, os cidadáns séntense fóra: os líderes aproban mandatos de negociación coa indiferenza xeral, autorizan a ratificación do Tratado sobre os elementos considerados de competencia no nivel europeo, e despois estimulan un debate público para a ratificación no Parlamento dos elementos considerados da súa competencia .

Dependendo das súas prácticas nacionais, certos Estados implican máis ou menos aos seus parlamentos e á súa opinión pública durante o proceso. Polo tanto, a reapropiación civil é esencial no momento en que que o libre comercio se converta nun verdadeiro reto real para as sociedades.

As propostas do Partido Demócrata Europeo son as seguintes:

3.4.1 É preciso reinventar unha reapropiación cidadán do libre comercio afirmando, ante a opinión pública, o papel chave do Parlamento Europeo como ferramenta para o control democrático dos acordos (ratificando os mesmos) e implicando parlamentos nacionais como ferramentas de control democrático dos seus executivos (que validan os mandatos de negociación e os acordos negociados pola

Comisión). Estes debates deben producirse con anterioridade a darlle un mandato á Comisión, para ser máis transparentes e construtivos. O Parlamento Europeo tamén debería desenvolver novos procedementos para estimular un debate público informado e que respecte a diversidade de opinións, por exemplo a través dunha plataforma dixital civil.

3.4.2 Promover, a nivel europeo, acordos de nova xeración

- > Que sexan verdadeiras ferramentas para a transición ecolóxica convertendo o Acordo de París nunha condición "sine qua non", sen a cal o acordo non é válido. Isto suporá un custo directo para todos aqueles que non cumpran cos seus compromisos climáticos e reflectirá o verdadeiro compromiso da comunidade europea: libre comercio, si, pero non a calquera prezo.
- > Que sexan aínda máis exixentes no referente ao medio ambiente fronte aos países desenvolvidos. Os acordos de libre comercio implicados deben ter un impacto ambiental marxinal moi baixo. Por exemplo, empregando modos de transporte e produción respectuosos co medio ambiente (transporte marítimo por propulsión máis ecolóxica - por exemplo, gas natural - novas formas de produción baixo impacto ecolóxico, etc.).
- > Garantir aos Estados membros o dereito a confiarlles aos servizos públicos as tarefas que determinen.
- > Reforzar o principio de precaución en materia de seguridade alimentaria.
- > Permitir que os Estados membros falen cunha soa voz fronte aos actores principais do panorama internacional (hai que destacar que a China ten unha estratexia fronte a Europa, mentres Europa ten 28 estratexias fronte a China).

O Partido Demócrata Europeo (PDE) foi fundado no 2004 por François Bayrou e Francesco Rutelli, é un partido político centrista europeo que reúne eurodeputados e partidos políticos comprometidos a levar unha Unión máis próxima das súas cidadanías.

Como movemento político transnacional, o PDE pretende crear unha democracia europea enraizada nos valores comúns da paz, a liberdade, a solidariedade e a educación, coa ambición de promover con orgullo esta cultura e valores no mundo globalizado.

Os membros do Partido Demócrata Europeo prepararon conxuntamente este manifesto para as eleccións europeas de 2019 co obxectivo de presentar as súas propostas para unha Europa mellor.

Co-presidentes

François Bayrou

Francesco Rutelli

Secretario xeral

Marielle de Sarnez

Delegado xeral

Gérard Deprez

Rue de l'Industrie 4 – B-1000 Bruxelles – Belgique

info@democrats.eu

 PDE / EDP – European Democrats

 @PDE_EDP

 europeandemocrats

www.democrats.eu

Elaborado co apoio financeiro do Parlamento Europeo. As opinións expresadas son da responsabilidade dos seus autores e non reflicten necesariamente as posturas do Parlamento Europeo.